

gaar igjennem min Balsakreds, og jeg holder med ham. Som Stillingen nu er, maa jeg være ganske af samme Ansættelse som ærede Medlemmer, der have talt for mig. Naar den ærede Ordfører, der staaer under den høie Indflydelse af hemmelighedsfulde Magter, der drage Folkethinget, hvorhen de vege, og som nu aabenhjert have faaet Finantsudvalgets Flertal til at gaa med Ministeren, og som jeg hører, med andre medvirkende Kræfter i denne Sag, saa er det jo ikke værd, at jeg maner Deres Stilling frem for Dem, som De indtog for to Aar siden. De ville blot ghye tilbage for den Stilling, thi den var saa korrekt i Forhold til, hvad De nu ville gjøre. Jeg skal derfor fuldt erkjende, at de Forslag, jeg har stillet, og som tilraade Folkethinget, at gaa tilbage til det fornuftige Standpunkt i Stedet for, at fjøre paatværs, blive ikke vedtagne. Særlig maa jeg sige om mit Forslag Nr. 17 til § 7, Sammenfoblingsparagrafen, at efter den Skjæbne, dets Søfter fik i Formiddag, vil det være unyttigt, thi naar den Bestemmelse ikke bliver Del af den anden Lov, har den ikke bindende Kraft for Regjeringen saaledes, at Regjeringen maatte unblade at gjennemføre Slagelse—Næstved-Banen. Derfor maa jeg anse det for nødvendigt, at den findes i begge Forslag. Da imidlertid Flertallet har havt lærligt Held til at faae stemt mod sin egen Ansættelse med lige saa stort et Stemmenantal, som for to Aar siden fastholdt denne Ansættelse, har jeg erlig talt intet Haab om, at dette Forslag kan nytte noget. Foreløbig skal jeg dog lade det staa, haabende, at jeg inden De foretage den bekjendte Afslutningsproces, kan faae Leilighed til at rense Afstemningen for de Forslag, som det efter Debatten og efter Stillingen vil være unyttigt at afstemme.

To enkelte Forslag skal jeg særlig omtale. Det ene er Forslaget Nr. 7, hvor jeg foreslaar, at Reglerne i Lov af 10de Marts 1861 skulle benyttes ved Sammenfobningen af Taxationskommisjonen. Denne Lov gjælder i Sjælland. Den er bleven brugt i Sjælland og Fyn i 28 Aar, hvorfor da nu tage Forordningen af 1845? Ministeren mener, at der skal være lidt Forskiel Best for Storebælt ogsaa i andre Henseender end denne, og saa kan han jo, som det vedtoges i Formiddag paa den daværende Ordførers Ubefaling, beholde sin Lov af 1845 for Slagelse—Næstved, og saa lade os beholde vor Lov af 1861 for Sjælland. Det andet Forslag, jeg skal omtale, er Nr. 15, som gaar ud paa, at 50,000 Kr. skal nedsettes til 25,000 Kr. Jeg foreslog i Formiddags det Samme for Slagelse—Næstved

af Hensyn til, hvad der er stet for to Aar siden, men det billigede man ikke, man satte 40,000 i Stedet for. De ville imidlertid indrømme mig, at 40,000 Kr. for den rige Egn er mindre, end 25,000 Kr. vil være for Himmerland, og at det derfor er særlig vel begrundet i Sagens Natur, at vi her sætte 25,000, selv om vi vedtog 40,000 i Formiddags. Disse to Forslag, som stet ikke forandre selve Karakteren af Lovforslaget, vil jeg i alt Fald lade stemme over een Gang til, om jeg saa maa sige. Spørgsmaalet stet i Forhold til dette Lovforslag. Hvad de øvrige Forslag angaar, forbeholder jeg min Stilling til dem under Sagens videre Behandling, forsaavidt der gives mig Leilighed dertil.

Judenrigsministeren (Ingwersleb):

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at naar vi skulle tilbage til den oprindelige Anledning til, at man overhovedet er kommen til, at tænke paa et Lovforslag om en Bane i den her foreslaaede Retning, Sobro—Søgtor, saa maa det føres tilbage til et Ønske, der er udtalt af Folkethinget. Det kan vel altsaa kaldes for en Smødefommen, at Regjeringen i sin Tid har været betænkt paa at realisere det Ønske, der var kommet herfra. Nu vil det ærede Medlem jo ganske vist gjøre gjældende, at siden den Tid har Forholdet totalt forandret sig, men det er ingenlunde Tilfældet. Jeg misfjender ingenlunde, at der kan være kommet andre Veie op i Sjælland, men det ærede Medlem gjentager hver Gang, at det Æneste, det kommer an paa, er at faae Trafiken ned over Esbjerg, og heri turde det ærede Medlem dog tage noget feil. Navnlige turde det være en ganske sikker Sag, at der for Nordjyllands Vedkommende er saa mange Havne, at man kun udtagelsesvis om Vinteren har nogen særlig Interesse af at komme den Vej. Størstedelen af Produkterne vilde til dagligdags ikke gaa den Vej, og man har jo vndt nok ved at faae Trafik til Esbjerg. Altsaa, dette Argument er ikke for mig sædeles overbevisende. Det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at forsaavidt der her kan være Tale om en Ury, har jeg arvet dette Forslag efter en Forgænger i Ministeriet, forsaavidt jeg har forefundet det, firt og lærdigt og ikke selv har havt Meilighed med at udarbejde det. Smidlertid tror jeg dog, at jeg er den første Minister, der har bragt det frem. Det var for mig noget tvivlsomt, om der bør foretages et Statsbaneanlæg i Himmerland. Smidlertid fandt jeg, at man nogenlunde kunde gjøre det, og gif derfor dertil. Hvis det ikke fremdeles var min